

den ministerielle ressortomlægning med oprettelsen af Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender.

Som følge af, at der foreslås indført nye bestemmelser om bl.a. statsforvaltningens indbringelse for retten af sager om separation og skilsmisse, er der ved et nyt *stk. 1, 2. pkt.*, indføjet undtagelser til 1. pkt. Det foreslås, at statsforvaltningens beslutninger om at afslutte en sag om separation eller skilsmisse og om at indbringe sagen for retten eller at unklade det ikke kan påklages administrativt. Baggrunden herfor er for så vidt angår beslutninger om indbringelse af sagen for retten, at sagen herefter henhører under domstolene. I de modsatte situationer er partens krav på at få sagen indbragt for retten udtrykkeligt reguleret i den foreslåede bestemmelse i § 43, stk. 2. Statsforvaltningens afslag på at imødekomme en anmodning efter § 43, stk. 3, fordi det skønnes, at der ikke foreligger særlige omstændigheder, kan påklages administrativt. Se tilsvarende bemærkningerne til § 30 b i forslaget til ændring af lov om forældremyndighed og samvær.

Stk. 2 indeholder en samlet hjemmel for ministeren for familie- og forbrugeranliggender til at udstede administrative forskrifter om behandlingen af sager om separation og skilsmisse m.v. De gældende regler herom i ægteskabslovens § 43, stk. 2, § 44, stk. 3 og § 58 a, stk. 2, er samlet her. Som noget nyt er tilføjet hjemmel til at fastsætte regler om mægling, jf. forslagets § 41.

Til § 3

(retsplejeloven)

Til nr. 1 (§§ 448 og 448 a)

§ 448:

Bestemmelsen i § 448 nyaffattes i sin helhed. Ændringen er navnlig af sproglig karakter og for overskuelighedens skyld. Den eneste realitetsændring er, at det som nyt *stk. 1, nr. 3*, tilføjes, at spørgsmål om samvær og anden kontakt i forbindelse med en sag om forældremyndighed behandles af domstolene efter reglerne i retsplejelovens kapitel 42. Dette er en konsekvens af, at domstolene efter forslaget til ændring af lov om forældremyndighed og samvær § 30 a, stk. 2, tillægges kompetence til i visse situationer at træffe afgørelse om samvær og anden kontakt efter §§ 17-18 i lov om forældremyndighed og samvær. Domstolene kan i visse tilfælde endvidere træffe midlertidige samværsaftgørelser efter § 26 i forslaget til ændring af lov om forældremyndighed og samvær.

§ 448 a:

Den foreslåede bestemmelse i § 448 a er ny. Som en konsekvens af de ændrede procedurer om indbringelse for retten af sager om separation og skilsmisse og om forældremyndighed, som følger af forslagene til ændring af lov om forældremyndighed og samvær og ægteskabsloven, indføres det tilsvarende i retsplejeloven, at sagerne indbringes for retten af statsforvaltningen, jf. forslagets *stk. 1*.

Efter *stk. 2* anses sagen for indbragt for retten, når retten har modtaget anmodning herom fra statsforvaltningen. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.4.2.

Når tvistsager ikke længere skal anlægges ved indgivelse af en stævning, må det på anden måde præciseres, hvem af parterne der i retsplejelovens forstand betragtes som henholdsvis sagsøger og sagsøgte. Begreberne anvendes i kapitel 42 bl.a. i § 448 c om den internationale kompetence og i § 448 d om den stedlige. *Stk. 3, 1. pkt.*, definerer sagsøger og dermed sagsøgte efter, hvem af parterne, der først har indgivet anmodning til statsforvaltningen om, at sagen indbringes for retten, jf. de foreslåede bestemmelser herom i § 30 b i lov om forældremyndighed og samvær henholdsvis § 43 i ægteskabsloven. Anmodningen kan først indgives, når betingelserne for at anmode om, at sagen indbringes for retten, er opfyldt. En anmodning, der er indgivet, før betingelserne herfor er opfyldt, er således uden betydning i denne sammenhæng. I *stk. 3, 2. og 3. pkt.*, er der tilføjet bestemmelser om, hvordan der forholder ved samtidige anmodninger om indbringelse for retten. Har flere parter samtidig anmodet om, at sagen indbringes for retten – f.eks. på et møde i statsforvaltningen – anses den, der indgav den oprindelige anmodning om separation eller skilsmisse, jf. § 37, stk. 2, i forslaget til ændring af ægteskabsloven, eller om en afgørelse om forældremyndighed, jf. § 28, stk. 1, i forslaget til ændring af lov om forældremyndighed og samvær, som sagsøger. Blev også den oprindelige anmodning indgivet af parterne samtidig, bestemmer statsforvaltningen, hvem der skal anses som sagsøger. Dette har navnlig betydning for, hvilken byret statsforvaltningen skal sende sagen til.

§ 448 b:

Bestemmelsen viderefører den gældende retsplejelovs § 448 a med en anden systematisk placering i kapitlet. Som følge af den ministerielle ressortomlægning er ”justitsministeren” ændret til ”ministeren for familie- og forbrugeranliggender”. I øvrigt er bestemmelsen uændret.